

Танасије Вујић – Радован Бећировић

1. Бијела је на извору Дрине,
2. Село иза Крнова планине.
3. Ту је било огњиште и кућа
4. Старог кнеза Вукоте Вућића,
5. Што се рањен са Косова врати -
6. То предање казује и памти.
7. И кнежеве: Јанка и Малишу,
8. Ал' су личност имали највишу
9. Чувенога Вућић Танасија
10. Који као звијезда засија;
11. Јер овога Српског гуслара
12. Слушало је толико владара.
13. Кружио је понос идеала
14. Око њега и око гусала.
15. Гледали му токе убојите
16. И доламу од млетачке свите,
17. Цариградски џамадан и гаће
18. И ордење страно и домаће,
19. И свилене турске тромболосе
20. Што цареви око себе носе,
21. За пас ханцар с' двије леденице,
22. Што их колан држи на пређице.
23. Густе брци од уста до носа,
24. Као завид људскога поноса.
25. Могаше их под капу ставити,
26. Али ће га срећа прославити.
27. Иако је славан био поста,
28. Још са Али-пашинога моста,
29. Јер Њемачка посла Геземана
30. Те Вућића озва са Балкана,
31. Те овога црногорског сина
32. Додавише у града Берлина.
33. И на златне снимеше га плоче
34. Кроз вјекове дуге да свједоче
35. Да је био гусларски Месија,
36. А његове плоче да посвете
37. Научнику што се звао Гете.
38. Учествова у многе ратове:
39. Са оружјем у бијеле руке,
40. Храбрио је уз гусларске звуке;
41. Одржава висину морала,
42. Од војника па до ђенерала.
43. Нит војводе бјеше ни сердара
44. Који тога не слуша гуслара.
45. Колико је запјевао пута
46. У Биљарди код краљева скута?
47. Па у наше дане мирнодопске
48. Прошао је кроз земље Европске,
49. Из Берлина стиже му порука
50. Предсједника, доктора наука.
51. На тај позив гуслар црногорски
52. Подига је спомен историјски,
53. Да се пјева хиљадама љета
54. Докле траје земље и свијета.
55. Те ће плоче толико трајати
56. И јуначка дјела спомињати.
57. Многе земље прође и Њемачку
58. Докле стиже у Чехословачку;
59. И позва га Масарик у гости,
60. Ту још бјеху велике личности,
61. Ту предсједник Томаш и госпођа
62. С неколико ратних војсковођа;
63. Масарик му мушки руку стеже:
64. „ Добро доша' Србине витеже!
65. Изволите у нашој палати
66. Уз јуначке гусле запјевати,
67. За кржаве борбе и времена,
68. Што то друга немају племена.
69. Такве звуке такве величине
70. Што народе великијем чине;
71. Те је гуслар у златноме столу
72. Пјева томе Словену соколу
73. За бој љути на Вучјему долу,
74. За хајдучке муке у Лијевну
75. И за страшну битку на Плијевну.
76. Пјевао им обједи и славе,
77. Словенима браћи са Влтаве...
78. И великом Томи Масарику
79. Што основа Чешку Републику
80. Док завика Тома Масарика
81. Гдје слушаше онака публика:
82. „Срета сам се са људима доста,
83. Ал' нијесам љепшег има госта,
84. Нит оваквог ођела од злата
85. На токама одличја призната;
86. Док дођоше фото-апарати,
87. Сликаше их скупа у палати.
88. Те ће слике - свечане идеје

89. Вјековима остат у музеје.
90. Отоле се Вућић гуслар врну,
91. Поздрављаше Томаш Гору Црну.
92. И са тога високог дочека
93. У пратњи је има Холичека,
94. Што цијени гусле изнад свега,
95. И Геземан доктор поред њега.
96. Све велики од науке људи
97. Што Вућића зваху да им гуди
98. Ка човјека великог домета
99. Широм земље нашег континента.
100. Тада Вућић има је прилику
101. Да посјети Чешку Републику
102. Да гост буде Томи Масарику,
103. Да имају заједничку слику.
104. Масарик је даровао њему
105. Златни орден бијелога лава
106. Што људима великијем дава;
107. Није шала првога степена
108. Та велика трајна успомена,
109. Нека му се на прсима гледа,
110. Лично Томаш који му је преда
111. На сусрету, на чешкоме двору,
112. То је понос за сву Црну Гору.